

צמ:

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

עין משפט
גר מצודה

בן אב"מ פרק יג מהלכות
מעמלי משכנ ומושב הלי

ז' ג מ"ח פ"ח מהלכות
 אבות הטומאה הלכה יא:
 י' ד מ"ח פ"ח מהלכות קרבן
 ספק הלכה ע' ופ"ח מהל'
 ביאת מקדש הלכה י:
 י"ח ה מ"ח פ"ח מהלכות קרבן
 ספק הלכה ד:
 י"ט ו מ"ח פ"ח שם הלכה ע:
 כ' ח מ"ח פ"ח מהלכות ביאת
 מקדש הלכה ע' ופ"ח מהל'
 קרבן ספק הלכה ע:
 כא ט' מ"ח פ"ח מהל' ביאת
 מקדש הלכה א:

תורה אור השלם

ו. ואם זכח שלמים קרבנו אם
מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים וקריבנו למזי
דתה: ויקרא ג. א

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

וְיָשָׁר מִשְׁקֵן דִּמְשֻׁמו כְּלֵי גִזְרֵה מִשּׁוֹס
לְתוֹרֹמָה נָמִי וְחִי מִשְׁקֵן שִׁנְעֻס לְעֻבּוֹל יוֹס
דְּלִיטוּ חֲחֹלֶה אֲלֵה לְקֹדֶשׁ
דִּמְקֵן (פֶּרֶה מ"ח מ"ג) כִּי הַפּוֹסֵל הַתְּרוֹמָה
מִתְּמַחֵם מִשְׁקֵן לְהִיטִי חֲחֹלֶה
מִתְּמַחֵם יוֹס אִ"כ אֲחִינֹן קֹדֶשׁ נָמִי לֹא
מִתְּמַחֵם קֹדֶשׁ פ' ט' תְּחֹלֵת אֲחִינֹן (ד.ח.)
אִ"כ לֹא יִעֲמֹד הַמְּגִירָה לְפִסּוֹל קֹדֶשׁ
וְתִמְחֹלָה מִשְׁמַע לְפִשּׁוֹט פִּסּוֹל אַחֵר כֵּן
דִּלְגֹל קֹדֶשׁ מְגִירָה פִּסּוֹל דִּכִּי כֵן
לְמַחֲמִירֵן פ' ק' דִּפְסִימִס (ד.ב.) גִּבִּי
דִּבְשֶׁר טִמְאָ לְמַחֲמִי אִי לְמִנּוֹת רֶאֱשׁוֹן
וְשִׁטִּי חֲחִימִס הַקֹּדֶשׁ תִּפְסּוֹט דִּבְשִׁי רִ"ל
לְרִידֵשׁ לֹא מִנְחוֹת כֵּן לִכֵּן נִרְחֹל לְפִרֶשׁ
וְתִפְסִחֶת לֹא נִצְמַח לֶפֶת שְׁנִדֵּה
לְמַחֲמִירֵן פ' ק' דִּנֵּה (ד.ב.) לְקֹדֶשׁ
אֲכֹל לֹא לְתוֹרֹמָה אִ"כ צִבְגִּי מְרוֹמֶה
לְמִדְרֵס לְקֹדֶשׁ וְהֵא דִּלְמֹר וְלֹא שְׁמַחֲמִי
מִדְרֵס הַפּוֹסֵל אֲע"פ שְׁמַחֲמִי
קֹדֶשׁ כֵּל דִּבְרֵר שִׁלְטִי יִעֲשֶׂה־שֶׁשִּׁי
יִעֲשֶׂה־שֶׁשִּׁי אַחֵר כֵּן לְקֹדֶשׁ קִרִּי פּוֹסֵלָה
לְמֹו שִׁלְטִי שֶׁל מִחֻלִּי: ה"ב ה"ג
בְּבִאֲבִי־שֶׁ עֲבוֹד מִצֵּה. פִּרֶשׁ
וְיִסְרֹעַ וְיִסְרֹעַ אֵל דִּמְקֵן אֲזֵן לִרְץ טֻבִּילָה
וְיִסְרֹעַ לֹא קִרִּי שְׁיִטִּי־דִבְרִי יוֹתֵן
וְיִגְרֹלָה דִּלְפֶּסֶר לְקִימֹו לְעֻלּוֹל מִתְּנִי
שְׁטַעַל וְשְׁטַעַל לְחִיגִּיָּה דִּלְגֹל טַעַל
אֲכֹל הֵא דִּלְמֹר אֲזֵן שְׁטַעַל לְעֻלּוֹתוֹ
חֲחֹרֶת עֲלֵיו הִיטֹו בִּצְלִיל וּפִ"ה שִׁקֵּר:
אֲזֵן טֻבִּיל וְאֲכֹל פִּסְחוֹ קִרְיִס אֲכֹל
אִ"כ בְּקִרְשֵׁי. מִשְׁנֵה הִיֹּא
נִפְסִימִס בִּצְרֵה הֶאֱשֶׁר (ד.ב.) וְלִיֹּג
מִחֲחֹסֶר מִיִּרְסוֹס לְאֲזֵן דּוֹקֵה הֵא דִּלֹּא
לִפְסִיל בְּקִרְשֵׁי לְעִרֵב מִשּׁוֹס אֲזִינּוֹת
לִילָה אֲכֹל מִחֲחֹסֶר מִיִּרְסוֹס כִּיֹּן שְׁחִיבִי
פִּרְסֹו וְטַעַל לֶמֶת הֵא דִּלְאֵל:

אמר רב חסדא פסח ברי נסביה.
 נחמקנה [דף קפ] מניי' א' כאל
 קודש ששטמו חזקו עליו כאל לאחר
 ששטמו חזקו עליו דהביא לו א'
 יביא פסחו כשמת קודש ששטמו חזקו
 עליו והביא דטובל ואוכל לערב כשמת
 לאחר ששטמו חזקו עליו אבל הכן
 לא יקדשו אחריו לא צעו לשניי' הכי משום
 דקבדרי ארילא לא מעבבא ויבין
 דלא מעבבא אחאי דחיא ארילתא
 דאניניות לילה דרבנן טפי משאר קדשים
 אלא היכא דמת קודש ששטמו אף
 על גב דלא ארילא לא מעבבא אי
 לא שרית לאוכלו לא מיימי' ויש נסתמו
 ומשמע דשרי' ר"ש נשטמו וירוק
 שמת לו מת משום דאנינות לילה
 דרבנן והלא אנינות יום דלאריתא
 ודל ארילא מהבא מ"מ דקדושתא ביום
 אסור נחמא [א] עולה ואשם דאסור
 להביא כשהוא חזון מדמבי' קרבנו
 לא ששטמו קרבן כי חמא משום דאמי
 עשה פסח [א] ודמי עשה לאנינות
 וכשהוא שלם מביא לו א"כ הי' דייק
 מיהא אנינות לילה מדרבנן אפילו היא
 דלאורייתא דחיא ומתון פ"ה קומענא
 משמע דסבר בשא' דלילא מעבבא

הקדמה אלל זומן די אצילה וואך על גב דאצילה לא מעבדת זון:

במקומות שונים (ש"מ, צ"מ וד"ש); רג' רפס"ח דחמיר ודחי (ש"מ); רג' ל"ל לזמן (ש"מ, ב"ש); רג' כש"מ וצ"מ (ר' לזמורה הדברים דלהלן אינם נכונים על דברי התוס' כגון אלא

מגריפה. כלי כרזל הוא וראשו רחב ומבדלים בו גזירות הנדבות
 כזו: לבי על כסל. לשומרי: מדבר המעמלה. אב העומלה שמעמל
 גלי וכן מעומלות דרצנ המעמלות אותה לעמל חולין ותורמה
 ודקדק: ולא מדבר הפוסלה. לחולין ולתורמה ומיהו עמלה היא

להשתמש בה קדשים: אינגלג מילאס.
הא דרמניה לעיל מחיי דאזון =
דזיעני פל לשניי עלה הכ סעני
דחיקי: קל תרומה. עמלה וד"ש
שליש של חזין נמשע של עזרה
תרומה: מוסר ליגע. בתרומה דאינו
נעשה גופו אלץ שלישי כמו המאכל
שאלס ואסור לטכול תרומה אלס מוסר
ליגע. אלמא מעלות עבוד רבנן באכילה
ליתכסו בגנייעה וגיז און גמי הא
דמן ¹⁰ און כרץ עזילה באכילה מן

אכל נוגע אין צריך טעבול: כי מומצא ליה. אם יזמנו וצדו כהן לאכול עמו לערב חלקיו בקדשים ואוכל: ורמינאו און טעבול ואוכל פסחו. משנה היא בפסחים (דף 65:). ולא נדקדקו על מהוה כפוסים דלפני צריך להחמין לערב אלף מציא כפסחו וטעבול ואוכל בקדשים: טעבול. דמתני' און צריך טעילה לקדש: ואוכל פסחו לערב אבל לא בקדשים. מפרש לה בפסחים (דף 33). קסבר אמינות לילה דרענן ואמינות דאורייתא חד יומא הוא דמחמין ואחרייתא כוס מר (פסחים ח). וגבי פסח לא העמידו דברים במקום כרת גבי קדשים העמידו דברים במקום עשה דאחילה דקדשים דלאמרינן: כלו כפסח.

מחגי דקתני אינו מולק ואי מומנו
 ליה לאכילה דקדשים אוכל גלילי
 פסחים אף דמנו דשרי ^א רבנן אכילה
 פסחים שרו ליה מני שער קדשים ^א
 והא דקתני אכל לא בקדשים אשאר
 ימות השנה קאי. והאי ^א אכל לא
 בקדשים לאו אילוי פסחים אסמדר
 ואש ^א דעליה אכל אכל אכל לא
 בקדשים של כל השנה וה"ק עובל
 ואוכל פסחו בערב וה"ה לכל הקדשים
 חזונו לילה אכל לא בקדשים של
 שאר ימות השנה: רב אסי אמר.
 ארי וארי גלילי פסחים לא קאי
 הויא דפסחים שמת ב"ד וקברו ב"ד
 הלכך כפסח אוכל אכל לא בקדשים
 דאנינות דלית דיוס מיתה דרבנן:
 ומסני פסח ב"ד וקברו ב"ד.
 דיוס קבורה גופיה דרבנן ולילו לא
 תפסי אפילי מדרבנן: מאן חנא.
 תנא לך דפסחים דלית לאנינות
 ליל יום מיתה דרבנן: מדברי תורה.
 לקמן ^א יליף לה רבי יהודה בשמעתין
 מאנינות דהלכין ובינו: פסח ששרי
 און כו'. ואי דלורויא פסח גמי לא
 לירא: וכלכל בשמחה. ויאה לא ידי
 חובת שמחה ^א דתניי בה שמחה
 וחובת שלמים ואכלת שס ושמחת
 ודברת ^א וטודה שלמים איקראי ^א:
 שאינו כלל על חטא. הברך שלמים

ומי: ח'ל ובה. 'אלם יז ובה שלמים קרבני: והעולים. המתנדב עושים
מביא קרבן עמון: קטני מיהם פסח. דכשלחם כולוה איכה למימר
וידרנן ויקרא אסמכתא בעלמא אלה פסח קטני אלעזיל דהנא טיבל
אוכל פסחו יז: שלמי פסח. ¹² חגיגת י"ד כשהנזורה מרובה:
לז

מכל מקום חזי [בש"מ הני כנר' נעשות] לאבילה בעי, וכע"ז נח"ג וע"ש, נ"א מ"מ אם לא היה ראויס' בע"א ד"ה מדבר אי על תחילת הדיטור שאלחיו ע"י"ש, אבל כנ"ש צ"ן על דגריהם כאן, ול"ע:

מסורת הש"ס

(6) חגיגה ב' [ע"פ], ב' חולין לה' ירושלמי חגיגה פ"ג ה"ב,
(7) פסחים 55: ירוש' פסחים
פ"ח ה"ח סנהדרין פ"ב סה"א,
הוריות פ"ג סה"ג, (ד) [נדרים
פ"ז] [ע"פ] ת"כ שמיני פ"ב
ה"א, ירוש' שם, (ה) [פסחים
למ:] (ו) מ"ק פ"א, (ז) [ריה ב'
ושינ'], (ח) חגיגה כ"א,
(ט) מנחות מ"ז, (י) ויקרא א',
(יא) פסחים ס"ט, (ל) [ע"פ רש"י].

גליון הש"ס

נח' אייזי ראביץ פטת ע"י
תנינה דף סה ע"ב ובעזרי אבן
שם ד"ה מלמדימין למסח:

שינוי נוסחאות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones